

BABYBOOM OP DE AFDELING VERLOSKUNDE

Zwanger met z'n dertienen

VOOR HUN LEIDINGGEVENDEN MINDER FIJN,
VOOR HENZELF HARTSTIKKE GEZELLIG; DERTIEN
COLLEGA'S VAN DE AFDELING VERLOSKUNDE
VAN HET MAASSTADZIEKENHUIS WAREN
AFGELOPEN JAAR TEGELIJK ZWANGER.
INMIDDELS ZIJN VEERTIEN BABY'S GEBOREN
EN DAT ZORGT OP HET WERK VOOR
VEEL MAMATAALK!

Van links naar rechts: Marjolein met zoon Tijs, Larissa met zoon Soy, Elise met zoon Thom, Sanne met zoon Finn, Lisanne met zoon Olivier, Lorraine met zoon Navayo en dochter Zendaya, Soraya met dochter Djoya, Melanie met zoon Joas, Jordania met zoon Kayden, Andrina met dochter Anna. Niet op de foto staan: Carolyn met dochter Kira, Shannen met dochter Lott, Sanne met zoon Jeffha.

Sanne (31), moeder van Finn, geboren op 23 maart.

"Tijdens een nachtdienst met een collega, merkte ik dat ze stilletjes was en zich niet helemaal goed voelde. Ik ging naast haar zitten en vroeg of het wel ging. Toen kwam het hoge woord eruit: ze was zwanger. Ik begon te gniffelen en zei: 'Ik dus ook.' Zo begon het. Langzamerhand werd duidelijk dat maar liefst dertien collega's zwanger waren. Steeds kwam er weer een bij, de lijst werd steeds langer. We maakten een appgroep aan die De Zwangeren heette. Daar gaven we elkaar tips. Voor mij was het mijn vijfde kind. Ik had dus al de nodige ervaring, waardoor collega's vaak naar mij kwamen met vragen: hoe ik dat deed met het schema, met de hapjes... 'Ik ben ook maar gewoon moeder en doe maar wat', lachte ik dan. Later deelden we natuurlijk foto's van onze baby's in de appgroep. Doordat

'STEEDS KWAM ER WEER EEN BIJ; DE LIJST ZWANGEREN WERD STEEDS LANGER'

ik in Breda woon, ben ik niet in het Maasstadziekenhuis bevallen. Dat was te ver weg. Op 23 maart is Finn geboren. Met vier kinderen was ik wel wat gewend, maar ik moest de eerste weken toch mijn draai zien te vinden met nog een kleintje erbij. Ik heb extra lang verlof genomen en ben sinds augustus weer aan het werk gegaan. Nu ik eenmaal weer in mijn ritme zit, gaat het prima. Ook Finn doet het goed. Hij tiggert achter zijn grotere broers en zusjes aan, gooit over met de bal en doet spelletjes met ze. Daar geniet ik van. Ik vond het erg leuk om tijdens de fotoshoot elkaars baby's in levenden lijve te zien. Het was door de onregelmatige werktijden en drukke levens lastig om bij iedereen op bezoek te gaan, dus ik had ze nog niet allemaal gezien."

Marjolein (35), moeder van Tijs, geboren op 1 april.

"Er waren al acht collega's zwanger toen ik zwanger werd. Ik wist het van drie van hen, omdat ze zich niet zo lekker voelden en me er daardoor al over hadden verteld. Meestal zeg je pas na elf à twaalf weken dat je zwanger bent, dus op dat moment >

wist ik het nog niet van alle acht. Dat kwam pas later. Hoe blij ik ook was, ik durfde mijn leidinggevende bijna niet te vertellen dat ik zwanger was. O, daar gán we weer, zal ze gedacht hebben. Maar ze vond het ook heel leuk voor me. Gelukkig hebben we een groot team en konden we het goed opvangen. We waren ook niet allemaal tegelijk met verlof. Andere collega's hebben bovendien extra gewerkt, dat was fijn. In de groepsapp deelden we foto's van onze buikjes en tips voor Netflix-series die je tijdens je verlof kon kijken. Mijn twee andere kinderen zijn niet in het Maasstadziekenhuis

'IK DURFDE BIJNA NIET TE VERTELLEN DAT IK OOK ZWANGER WAS'

geboren, ik koos er dit keer bewust voor om in het Maasstadziekenhuis te bevallen en wist zo welke collega's erbij zouden zijn. Een van hen is een vriendin van mij. Tijs kwam tijdens de bevalling ineens in een stuitligging terecht. Hij is toen met een spoedkeizersnee geboren. Ik vond het heel fijn dat mijn collega's erbij waren. Dat gaf me een rustig gevoel. Sinds juni ben ik weer aan het werk. Daar gaat het uiteraard veel over onze kinderen: de eerste tandjes, het lachje, of ze goed slapen... Met vriendinnen kun je dat soort dingen ook delen, maar doordat wij in het vak zitten, begrijp je elkaar goed. Tijdens het werk zien we ook dingen die minder leuk zijn, het is niet altijd een roze wolk. Wij zijn daar realistisch over en weten dat die andere kant er ook is. Er zijn dingen waar je bang voor kunt zijn of tegenop kunt zien. Dat mag gewoon gezegd worden en dat vind ik fijn.

Tijs is op 1 april geboren en is een echte grappenmaker. Hij is zo rustig en lief dat we zelfs naar de dokter zijn geweest om te vragen of er misschien iets mis was met hem. We vonden het zo gek dat hij nooit huilde of schreeuwde. Nee, er bleek niks aan de hand, hij is gewoon erg zoet!"

Lorraine (36), moeder van tweeling Zendaya en Navayo, geboren op 23 februari.

"De teamleidster reageerde superblij en enthousiast toen ik vertelde dat ik zwanger was. Maar daarna zei ze: 'Jeetje, er zijn je nog een paar collega's voorgegaan die ook zwanger zijn.' Die hadden het al met haar gedeeld, bijvoorbeeld om uit te leggen waarom ze moe waren, maar nog niet met de rest. Pas later werd duidelijk om wie het ging. In de appgroep die we maakten, hadden we het onder meer over zwangerschapsklachten zoals een harde buik, maar ook over de kinderkamer, in welke kleur je die had geschilderd en of je alles al klaar had staan. Omdat we allemaal in hetzelfde vak, de verloskunde, zitten, konden we goed overleggen als we over iets twijfelden. Ik was tegelijk met twee andere collega's zwanger. De één was een dag voor mij uitgerekend en de ander de dag erna. Uiteindelijk zijn zij allebei een maand later bevallen. Ik beviel in een ander ziekenhuis dan het Maasstadziekenhuis. Dat was voor mij praktischer, omdat het maar vijf minuten van mijn huis was. Mijn moeder en zus

waren bij mij thuis om op mijn oudste dochter te passen. Ik moest wat langer in het ziekenhuis blijven, omdat ik van een tweeling beviel. Zij konden dan makkelijk naar het ziekenhuis lopen. Langzamerhand stroomde de appgroep vol met foto's van de pasgeboren baby's: 'Het is gelukt, hoor! Dit is de kleine!' Sinds juli ben ik weer aan het werk. Het voordeel is dat bijna al mijn collega's op de afdeling kinderen hebben of net moeder zijn geworden. Zij weten hoe dat is. Met één kindje is het al pittig, laat staan met twee. En dan heb ik er nog een dochter van elf bij. In het begin had ik weinig slaap en was ik moe. Daar hebben ze op het werk veel begrip voor.

'LANGZAMERHAND STROOMDE DE APPGROEP VOL MET FOTO'S VAN DE PASGEBOREN BABY'S'

De tweeling maakt het heel goed. Ze kruipen lekker rond en trekken zich al op. Ik vind het mooi om te zien hoe ze al vanaf de geboorte een bijzondere band hebben. Als mijn dochter huilt, gaat het handje van mijn zoon ernaartoe om haar te troosten en andersom. Dat deden ze al toen ze nog maar net geboren waren. Prachtig om te zien hoe ze voor elkaar zorgen."

Lisanne (31), moeder van Olivier, geboren op 28 april.

"Ik denk dat onze leidinggevende wel even moest slikken toen ze hoorde dat er zo veel tegelijk zwanger waren! Toen ik het aan mijn collega vertelde, bleek zij ook in verwachting te zijn. Met flexwerkers die invielen tijdens ons verlof is het gelukkig goed opgelost. Toen we wisten dat we met z'n dertien zwanger waren, hebben we een groepsapp

**'HET VOELDE HEEL
VERTROUWD DAT MIJN
COLLEGA'S BIJ DE
BEVALLING WAREN'**

aangemaakt. Daarin deelden we hoe het met ons ging, stuurden we foto's en tips over waar de luiers in de aanbieding waren. Je kon er ook altijd terecht met vragen, bijvoorbeeld over een goed schema of ritme voor je kindje. Ik ben in het Maasstadziekenhuis bevallen bij mijn eigen collega's. Het was fijn dat zij erbij waren, dat voelde voor mij extra vertrouwd.

Olivier is nu zes maanden. Hij is heel wijs en vindt zijn grote broer erg interessant. Ik ben inmiddels weer aan het werk. In het begin vond ik dat best pittig, maar nu ben ik meer gewend en is het goed te doen. We wisselen onderling nog steeds van alles uit over onze kinderen, zowel op de groepsapp als tijdens werk. Heel gezellig: je hebt altijd gesprekstof!"

Larissa (32), moeder van Soy, geboren op 25 mei.

"Op mijn bruiloft heb ik verteld dat ik zwanger was. Ik was de twaalfde op de afdeling. Het was heel fijn om tijdens de zwangerschap collega's te hebben die me begrepen. Voor veel van hen was het een tweede, derde of zelfs vijfde kind. Bij mij was het de tweede. Zo'n tweede zwangerschap is toch anders dan de eerste. Als je thuiskomt en vermoeid bent van de zwangerschap, wacht er nog een ander kindje dat ook aandacht vraagt. Dat is even wennen. Op het werk werd er veel rekening mee gehouden dat ik zwanger was. Collega's zorgden er bijvoorbeeld voor dat ik niet te zwaar hoefde te tillen of ze deden dat extra 'loopje' voor me naar een andere afdeling. Ik voelde me dan wel wat bezwaard, want dacht: er zijn er al zo veel zwanger, je kunt wel blijven lopen.

Ik ben in het Maasstadziekenhuis bevallen. Het gaf me een vertrouwd gevoel, ik weet

**'WE LETTEN EROP DAT WE
OOK WEER NIET TÉ VEEL
OVER DE BABY'S PRATEN'**

precies hoe ze hier werken en ik wist wie er aan mijn bed stonden.

Op het werk praten we veel over de kinderen: hapjes, borstvoeding, de eerste tandjes. Maar we letten ook op dat we er niet té veel over praten. Dat is niet leuk voor mensen die geen kinderen hebben of die een kinderwens hebben die nog niet is

FEITEN EN CIJFERS

- In 8 maanden tijd zijn 13 collega's bevallen van in totaal 14 baby's - Lorraine kreeg een tweeling.
- De baby's heten Djoya, Kira, Thom, Navayo, Zendaya, Kayden, Joas, Finn, Tijs, Anna, Lott, Olivier, Soy én Jefftha.
- De jongens waren in de meerderheid: er werden 5 meisjes geboren en 9 jongens.
- De eerste baby is in december 2022 geboren en de laatste in juli 2023.
- Tijs was de zwaarste baby, hij woog bij zijn geboorte 4240 gram.
- De tweeling was het lichtst: meisje Zendaya woog 2514 gram en jongen Navayo 2386 gram.
- 3 van de 14 baby's kwamen ter wereld met een keizersnee.

vervuld. Sommige collega's zijn bij elkaar op kraambezoek geweest, maar bij de fotoshoot hebben we elkaar écht allemaal met baby gezien. Dat was erg leuk. Soy is nu vijf maanden en heel vrolijke baby. En helemaal niet eenkennig: hij lacht tegen iedereen."

REAGEREN?

Was jij ook met veel tegelijk zwanger en wil je je verhaal delen? Mail het dan naar post@vriendin.nl